

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: New Media Online GmbH

Strona pozwana: Bundeskommunikationssenat

Sentencja

- 1) Pojęcie „audycji” w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) powinno być interpretowane w ten sposób, że obejmuje ono udostępnienie, pod subdomeną witryny internetowej gazety, krótkich materiałów wideo odpowiadających krótkim sekwencjom z wiadomościami lokalnymi, sportowymi lub rozrywkowymi.
- 2) Artykuł 1 ust. 1 lit. a) ppkt (i) dyrektywy 2010/13 należy interpretować w ten sposób, że ocena podstawowego celu usługi udostępniania materiałów wideo oferowanych w ramach elektronicznej wersji gazety powinna skupiać się na badaniu, czy owa usługa jako taka ma treść i funkcję samodzielne w stosunku do treści i funkcji działalności dziennikarskiej podmiotu zarządzającego daną witryną internetową oraz czy nie jest ona wyłącznie nieodłącznym uzupełnieniem tej działalności, w szczególności ze względu na powiązania oferty audiowizualnej z ofertą tekstową. Ocena ta należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 329 z 22.09.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen/Tomisław Trapkowski

(Sprawa C-378/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 67 — Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 — Artykuł 60 ust. 1 — Przyznanie świadczeń rodzinnych w wypadku rozvodu — Pojęcie „osoby zainteresowanej” — Przepisy państwa członkowskiego przewidujące przyznanie dodatków rodzinnym rodzicowi, który przyjął dziecko do swego gospodarstwa domowego — Zamieszkiwanie przez tego rodzica w innym państwie członkowskim — Niezłożenie przez tego rodzica wniosku o przyznanie dodatków rodzinnych — Ewentualne prawo drugiego rodzica do złożenia wniosku o przyznanie dodatków rodzinnych)

(2015/C 414/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen

Strona pozwana: Tomisław Trapkowski

Sentencja

- 1) Wykładni art. 60 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy dokonywać w ten sposób, że przewidziana w tym przepisie fikcja może prowadzić do przyznania prawa do świadczeń rodzinnych osobie niemającej miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego właściwego do wypłaty tych świadczeń, w sytuacji gdy zostały spełnione wszystkie inne przesłanki do przyznania tych świadczeń, przewidziane w prawie krajowym, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Wykładni art. 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia nr 987/2009 należy dokonywać w ten sposób, że nie oznacza on, iż rodzic dziecka, na którego rzecz przyznawane są świadczenia rodzinne, mieszkający w państwie członkowskim zobowiązanym do wypłaty tych świadczeń, powinien uzyskać prawo do tych świadczeń z uwagi na to, że zamieszkujący w innym państwie członkowskim drugi rodzic nie złożył wniosku o przyznanie świadczeń rodzinnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 395 z 10.11.2014.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana – Włochy) – Impresa Edilux Srl, jako pełnomocnik ATI, Società Italiana Costruzioni e Forniture srl (SICEF)/Assessorato Beni Culturali e Identità Siciliana – Servizio Soprintendenza Provincia di Trapani, Assessorato ai Beni Culturali e dell’Identità Siciliana, UREGA – Sezione provinciale di Trapani, Assessorato delle Infrastrutture e della Mobilità della Regione Siciliana

(Sprawa C-425/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Podstawy wykluczenia z udziału w postępowaniu przetargowym — Zamówienie poniżej progu wymaganego dla zastosowania tej dyrektywy — Podstawowe zasady traktatu FUE — Oświadczenie o przyjęciu porozumienia o zgodności z prawem dotyczącego zwalczania działalności przestępczej — Wykluczenie z powodu braku złożenia takiego oświadczenia — Dopuszczalność — Proporcjonalność)

(2015/C 414/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Impresa Edilux Srl, jako pełnomocnik ATI, Società Italiana Costruzioni e Forniture srl (SICEF)

Strona pozwana: Assessorato Beni Culturali e Identità Siciliana – Servizio Soprintendenza Provincia di Trapani, Assessorato ai Beni Culturali e dell’Identità Siciliana, UREGA – Sezione provinciale di Trapani, Assessorato delle Infrastrutture e della Mobilità della Regione Siciliana

przy udziale: IcoGen Srl